

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., právnej veci navrhovateľky: **M.**, bytom S., právne zastúpenej JUDr. E. K., advokátkou v B. B., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o sirotský dôchodok, o odvolaniach navrhovateľky a odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/144/2011-53, 20Sd/145/2011, 20Sd/146/2011, 20Sd/147/2011, 20Sd/220/2011 zo dňa 13.12.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/144/2011-53, 20Sd/145/2011, 20Sd/146/2011, 20Sd/147/2011, 20Sd/220/2011 zo dňa 13.12.2011:

- v prvom výroku **m e n í** tak, že:

rozhodnutie odporkyne 1 č. X. zo dňa 2.2.2011 o priznaní vdovského dôchodku od 18.12.2010 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 1 zo dňa 12.8.2011, rozhodnutie odporkyne 2 č. X. zo dňa 2.2.2011 o úprave vdovského dôchodku, rozhodnutie odporkyne 3 č. X. zo dňa 2.2.2011 o vyplácaní starobného a vdovského dôchodku,

rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 7.2.2011 o zvýšení starobného a vdovského dôchodku a

rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 12.8.2011 o priznaní vdovského dôchodku od 18.12.2010 **p o t v r d z u j e ;**

- v druhom výroku o potvrdení rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 27.4.2011 v spojení s rozhodnutím zo dňa 28.10.2011 **z r u š u j e** ;
- v treťom výroku o zastavení konania vo veci rozhodnutia odporkyne 2 č. X.X. zo dňa 12.8.2011 **p o t v r d z u j e** ;
- vo výroku o trovách **mení** tak, že navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP zrušil rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 2.2.2011, 12.8.2011 a 7.2.2011 týkajúce sa priznania, výšky a vyplácania vdovského a starobného dôchodku navrhovateľky podľa ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) a vrátil jej veci na ďalšie konanie; rozhodnutia odporkyne zo dňa 27.4.2011 a 28.10.2011 potvrdil a konanie vo veci preskúmania rozhodnutia odporkyne zo dňa 12.8.2011 zastavil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že odporkyňu zaviazal nahradiť trovy konania navrhovateľke vo výške 238,17 € na účet jej právneho zástupcu.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že odporkyňa nárok navrhovateľky nesprávne právne posúdila a rozhodnutia boli podľa jej názoru nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Konštatoval, že odporkyňa najprv nárok navrhovateľky posúdila podľa § 81 ods. 6 a až následne podľa § 81 ods. 2 zákona, hoci podľa názoru krajského súdu totožného s názorom navrhovateľky mal byť správny postup taký, že najprv mal byť aplikovaný § 81 ods. 2 zákona a až po správnom zistení výšky patriaceho vdovského dôchodku navrhovateľky bolo možné pristúpiť k úprave pozostalostných dôchodkov podľa § 81 ods. 6 zákona tak, aby ich úhrn nepresiahol 100% sumy dôchodkovej dávky zomrelého poistenca.

Krajský súd druhým výrokom rozsudku potvrdil rozhodnutia odporkyne zo dňa 28.10.2011 a 27.4.2011 s odôvodnením, že voči nim nebol podaný opravný prostriedok.

Tretím výrokom krajský súd zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia zo dňa 12.8.2011 z dôvodu, že toto bolo odporkyňou zrušené rozhodnutím zo dňa 18.10.2011.

Rozsudok krajského súdu napadli odvolaním navrhovateľka (druhý, tretí a štvrtý výrok rozsudku) aj odporkyňa (prvý a štvrtý výrok rozsudku).

Navrhovateľka žiadala zmenu prvostupňového rozsudku tak, že sa výrok o potvrdení rozhodnutia zo dňa 27.4.2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 28.10.2011 zrušuje, pretože v tejto časti krajský súd rozhodol nad rámec opravného prostriedku. Zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie rozsudok v časti výroku o zastavení konania žiadala navrhovateľka z dôvodu, že krajský súd tak rozhodol po tom, čo zistil, že rozhodnutie z 12.8.2011 bolo zrušené rozhodnutím odporkyne zo dňa 18.10.2011, avšak tvrdené rozhodnutie zo dňa 18.10.2011 navrhovateľke nebolo doručené. Navrhovateľka napadla tiež výrok o trovách konania, keď tvrdila, že v prípade spojenia dvoch alebo viacerých vecí treba na určenie tarifnej odmeny aplikovať § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zvýšiť odmenu za každý úkon právnej služby o $\frac{1}{3} \times 4$ (počet spojených vecí) z $\frac{1}{13}$ výpočtového základu. Navrhovateľka si uplatnila aj náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa odvolaním napadla výrok o zrušení jej rozhodnutí ako aj výrok o trovách konania. Uviedla, že vdovský dôchodok navrhovateľky bol 60% zo sumy invalidného dôchodku jej nebohého manžela, teda zo sumy 428 €, čo predstavuje 256,80€ a sirotské dôchodky boli 40%, teda po 171,20 € mesačne (pre dve deti). Úhrn vdovského a dvoch sirotských dôchodkov predstavovala suma 599,20 €, čo nebolo v súlade s § 81 ods. 6 zákona a preto boli sumy pozostalostných dávok upravené koeficientom ($428 \text{ €} : 599,20 \text{ €} = 0,7142857$) tak, že ním bol vynásobený vdovský (183,50 €) aj sumy sirotských dôchodkov (122,30 €) – ich úhrn tak nepresahuje sumu invalidného dôchodku, na ktorú mal zomretý nárok ku dňu svojej smrti, t.j. 428 €. Až takto stanovená suma vdovského dôchodku navrhovateľky bola upravená v súbehu s vyplácaným starobným dôchodkom v súlade s § 81 ods. 2 zákona tak, že vyšší starobný dôchodok patrí v plnej výške (307,20 €) a nižší vdovský

v ½, teda 91,80 € mesačne. Podľa odporkyne preto krajský súd nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a jeho rozsudok bol založený na nesprávnom právnom posúdení.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne zotrvala na svojom názore o nesprávnom postupe pri výpočte vdovského dôchodku tvrdiac, že pri výpočte vdovského dôchodku je nutné postupovať chronologicky a teda najskôr aplikovať ustanovenie § 81 ods. 2 zákona a až následne § 81 ods. 6 zákona a nie naopak, ako to urobila odporkyňa. Sumy vdovského a sirotských dôchodkov určené odporkyňou pri ich súčte nedávajú sumu 428 €, ale boli nepomerne znížené na 336,40 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov odvolaní, odvolania prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že odvolanie odporkyne bolo dôvodné v celom rozsahu, no odvolanie navrhovateľky len vo vzťahu k druhému výroku rozsudku krajského súdu o potvrdení rozhodnutí odporkyne zo dňa 27.4.2011 v spojení s rozhodnutím zo dňa 28.10.2011; v ostatnom odvolanie navrhovateľky dôvodné nebolo. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 16. októbra 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z pripojeného spisového materiálu krajského súdu odvolací súd zistil, že rozhodnutím č. 1 zo dňa 2.2.2011 odporkyňa priznala navrhovateľke od 18.12.2010 vdovský dôchodok v sume 256,80 € mesačne s poukazom na § 74 a § 75 zákona. Vdovský dôchodok bol určený z invalidného dôchodku nebohého manžela navrhovateľky, ktorý mu ku dňu jeho smrti patril vo výške 428 €. Rozhodnutím č. 2 zo dňa 2.2.2011 bol vdovský dôchodok upravený v súlade s § 81 ods. 6 zákona na sumu 91,80 € mesačne od 18.12.2010 a rozhodnutím č. 3 z 2.2.2011 bola upravená výplata vdovského dôchodku v sume 91,80 € mesačne v súbehu so starobným dôchodkom navrhovateľky v sume 301,70 € mesačne, úhrnom teda 393,50 € mesačne. Rozhodnutím zo dňa 7.2.2011 bol zvýšený starobný dôchodok navrhovateľky podľa § 82 zákona na sumu 307,20 € a vdovský na 93,50 € mesačne.

Poberateľmi pozostalostných dôchodkov sú okrem navrhovateľky ešte jej dve deti. Suma sirotského dôchodku je 40% zo sumy 428 €, teda 171,20 € mesačne pre každé z detí a suma vdovského dôchodku činí 60% zo sumy 428 €, teda 256,80 € mesačne. Úhrn všetkých troch pozostalostných dôchodkov predstavuje sumu 599,20 €, čo je viac ako 100% dôchodku nebohého manžela navrhovateľky a preto boli pozostalostné dôchodky v zmysle § 81 ods. 6 zákona upravené tak, že boli vynásobené indexom, ktorý predstavuje podiel invalidného dôchodku nebohého manžela navrhovateľky a úhrnu všetkých troch pozostalostných dôchodkov ($428 : 599,20 = 0,7142857$), čím bola suma vdovského dôchodku upravená na 183,50 € mesačne a suma každého zo sirotských dôchodkov na 122,30 € mesačne. Úhrn takto upravených pozostalostných dôchodkov predstavuje po zaokrúhlení sumu 428 € a nepresahuje tak 100% invalidného dôchodku nebohého manžela navrhovateľky.

Krajský súd rozhodnutiam odporkyne vytýkal ich nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, avšak ako je to zrejmé z podaní navrhovateľky, navrhovateľka nemala pochybnosti o tom, ako odporkyňa dospela k sumám uvedeným v jednotlivých rozhodnutiach a sama ani nenamietala nedostatočné odôvodnenie správnych rozhodnutí, ale vytýkala spôsob výpočtu vdovského dôchodku.

Spochybňovanou otázkou v konaní tak ostala metodika úpravy úhrnu pozostalostných dôchodkov - odporkyňa najprv aplikovala ustanovenie § 81 ods. 6 zákona a až následne takto upravený vdovský dôchodok navrhovateľky znížila na polovicu podľa § 81 ods. 2 zákona, no navrhovateľka, ktorej dal za pravdu vo svojom rozsudku aj krajský súd, tvrdí, že pri určení pozostalostných dôchodkov sa má najprv aplikovať ustanovenie § 81 ods. 2 zákona a až následne sa mal realizovať prepočet podľa § 81 ods. 6 zákona, v ktorom mala odporkyňa už vychádzať z upravenej sumy vdovského dôchodku navrhovateľky.

So záverom krajského súdu sa odvolací súd nestotožnil, pretože podľa jeho názoru postup odporkyne, podľa ktorého odporkyňa najprv aplikovala ustanovenie § 81 ods. 6 zákona a až následne takto upravený vdovský dôchodok navrhovateľky znížila na polovicu podľa § 81 ods. 2 zákona, má oporu v príslušných zákonných ustanoveniach, je logický a v ich rámci systematický.

Podľa § 81 ods. 6 zákona **pri vzniku nárokov na výplatu vdovského dôchodku a sirotského dôchodku alebo sirotských dôchodkov** a pri vzniku nárokov na výplatu vdoveckého dôchodku a sirotského dôchodku alebo sirotských dôchodkov **po tom istom**

poistencovi nesmie úhrn sumy týchto dôchodkových dávok presiahnuť 100% dôchodkovej dávky zomretého poistenca, na ktorú mal alebo by bol mal nárok ku dňu smrti; to neplatí, ak k prekročeniu tejto sumy došlo z dôvodu zaokrúhľovania dôchodkových dávok podľa § 116 ods. 8. **Ak úhrn dôchodkových dávok presiahne túto sumu, suma každej z uvedených dôchodkových dávok sa zníži pomerne tak, aby suma uvedená v prvej vete nebola prekročená.** To platí rovnako aj pre úhrn súm sirotských dôchodkov po tom istom zomretom poistencovi. Ak niektorému z poberateľov uvedených dôchodkových dávok zanikne nárok na túto dôchodkovú dávku alebo vznikne nárok na túto dôchodkovú dávku aj ďalšiemu poberateľovi, sumy dôchodkových dávok ostatných poberateľov po tom istom poistencovi sa úmerne upravujú tak, aby nepresiahli sumu uvedenú v prvej vete vrátane zvýšenia, ktoré by k nej patrili podľa § 82 ku dňu, v ktorom sa sumy dôchodkových dávok úmerne upravujú.

Podľa § 81 ods. 2 zákona ak **sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku**, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku a **podmienky nároku na výplatu vdovského dôchodku** alebo vdoveckého dôchodku, **alebo sirotského dôchodku** alebo ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu vdovského dôchodku a sirotského dôchodku alebo vdoveckého dôchodku a sirotského dôchodku, **vypláca sa v plnej sume z týchto dôchodkových dávok tá dávka, ktorá je vyššia, a z dôchodkovej dávky, ktorej suma je nižšia, sa vypláca jedna polovica.** Pri rovnakej sume dôchodkových dávok sa vypláca v sume jednej polovice vdovský dôchodok, vdovecký dôchodok alebo sirotský dôchodok. Pri rovnakej sume vdovského dôchodku a sirotského dôchodku alebo vdoveckého dôchodku a sirotského dôchodku sa vypláca v sume jednej polovice dôchodok, ktorý si poistenec zvolil.

Je nepochybné, že **východiskom** v danom prípade je novovzniknutá existencia viacerých konkurujúcich pozostalostných nárokov odvodených od dôchodkovej dávky toho istého poistenca, t.j. situácia, ktorú rieši **ustanovenie § 81 ods. 6 zákona**, v zmysle ktorého sa výška týchto nárokov ustáli na základe metodiky postupu podľa kľúča odvodeného od počtu v konkrétnom prípade do úvahy prichádzajúcich konkurujúcich nárokov a ich vzájomného pomeru vyplývajúceho z § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona. Až po takomto ustálení výšky každého z konkurujúcich si nárokov z tohto titulu, možno každý z nich následne (prípadne)

podriaďiť úprave v zmysle § 81 ods. 2 reagujúcej na konkurenciu s iným už predchádzajúcim nárokom tohto poistenca.

Odporkyňa preto správne vychádzala zo skutočnosti, že suma invalidného dôchodku nebohého manžela navrhovateľky bola 428 € mesačne a keďže úhrn pozostalostných dôchodkov (súčet sirotských dôchodkov – 40% z 428 € a plnej výšky vdovského dôchodku – 60% z 428 €) prevyšoval sumu 428 €, bolo nevyhnutné najprv pozostalostné dôchodky upraviť a to vynásobením indexom 0,7142857 (predstavujúcim podiel sumy invalidného dôchodku nebohého manžela navrhovateľky a úhrnu súm pozostalostných dôchodkov), čím odporkyňa správne dospela k sume vdovského dôchodku 183,50 € a k sumám sirotských dôchodkov po 122,30 € mesačne.

Odvolačím súd sa nestotožnil s názorom krajského súdu a navrhovateľky, že pri pozostalostných dôchodkoch treba postupovať chronologicky a najprv aplikovať § 81 ods. 2 a až následne ods. 6 zákona. Odseky 2 a 6 ustanovenia § 81 zákona totiž upravujú dve rozličné situácie, od ktorých sa odvodzuje postup a metodika odporkyne. Kým odsek 2 upravuje súbeh nárokov na viaceré dávky vzniknuté u jednej osoby, ustanovenie § 81 ods. 6 zákona upravuje nároky na pozostalostné dôchodky, ktoré majú byť vyplácané viacerým pozostalým po tom istom poistencovi. Postup navrhovaný navrhovateľkou by bol v rozpore s § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu postup odporkyne pri uvedenej úprave pozostalostných dôchodkov v predmetnej veci, ktorá v intenciách ustanovenia § 81 ods. 6 zákona najprv vychádzala z vdovského dôchodku navrhovateľky v takej sume, na aký jej vznikol nárok, teda v sume predstavujúcej 60% zo sumy invalidného dôchodku nebohého manžela, až po prepočte pozostalostných dôchodkov tak, aby ich úhrn nepresahoval výšku invalidného dôchodku nebohého, aplikovala § 81 ods. 2 zákona a následne vdovský dôchodok navrhovateľky po porovnaní s jej starobným dôchodkom a zistení, že je nižší, znížila na polovicu, bol správny a v súlade so zákonom.

Tento záver zodpovedá aj právnomu názoru najvyššieho súdu vyslovenému v rozsudku sp. zn. Sdo 1/97 zo dňa 29.4.1997 (uverejnenému pod č. 85/1999), podľa ktorého pred posúdením, ktorý z dôchodkov pri ich súbehu je vyšší, treba najprv vypočítať osobitne

výšku každého zo zbiehajúcich sa dôchodkov ku dňu, keď k ich súbehu došlo a zistiť, v akej výške by vznikol nárok na samostatnú výplatu každého z nich. Len potom možno zistiť, ktorý z nich patrí dôchodcovi ako vyšší v plnej výške a z ktorého dôchodku ako nižšieho, patrí len jedna polovica. (Obdobne aj rozsudok NS SR sp. zn. 1So/91/2010).

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal aj na nepreskúmateľnosť rozhodnutia odporkyne zo dňa 12.8.2011 o priznaní vdovského dôchodku navrhovateľke od 18.12.2010, ktorú mal o. i. spôsobiť aj nedostatok spočívajúci v tom, že v odôvodnení tohto rozhodnutia nebolo dostatočne označené rozhodnutie odporkyne zo dňa 2.2.2011, ktoré ním malo byť v časti odôvodnenia zmenené. Podľa názoru odvolacieho súdu je však zrejmé a logické, že išlo o zmenu odôvodnenia rozhodnutia č. 1 zo dňa 2.2.2011, pretože rozhodnutím zo dňa 12.8.2011 bolo doplnené a špecifikované rozhodnutie o priznaní vdovského dôchodku od 18.12.2010 v sume 256,80 € mesačne.

Na základe zisteného skutkového stavu veci, uvedených právnych skutočností a po vyhodnotení odvolacích námietok účastníkov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne č. 1 zo dňa 2.2.2011 o priznaní vdovského dôchodku v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 1 zo dňa 12.8.2011, rozhodnutie č. 2 zo dňa 2.2.2011 o úprave vdovského dôchodku, rozhodnutie č. 3 zo dňa 2.2.2011 o vyplácaní starobného a vdovského dôchodku a rozhodnutie zo dňa 7.2.2011 o zvýšení starobného a vdovského dôchodku boli vydané v súlade so zákonom a vychádzali zo správneho právneho posúdenia veci, preto s poukazom na § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP rozsudok krajského súdu v prvom výroku zmenil a napadnuté rozhodnutia odporkyne potvrdil (§ 250q ods. 2 OSP).

Navrhovateľka napadla aj druhý výrok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne zo dňa 27.4.2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 28.11.2011. V tejto časti odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľky za dôvodné, pretože jednak sa navrhovateľka ich preskúmania nedomáhala (tak ako to sama tvrdila v odvolaní) a jednak by bolo nelogické, ak by krajský súd zrušil všetky predchádzajúce rozhodnutia odporkyne týkajúce sa nároku, výšky a výplaty vdovského (a starobného) dôchodku a tieto dve rozhodnutia nadväzujúce na rozsudkom zrušené skoršie rozhodnutia, by ako správne potvrdil. Samotné odôvodnenie krajského súdu v tejto časti, že voči uvedeným rozhodnutiam nebol podaný opravný prostriedok a preto ich súd potvrdil ako vecne správne, je nezrozumiteľné.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd výrok rozsudku krajského súdu o potvrdení rozhodnutí odporkyne zo dňa 27.4.2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 28.11.2011 zrušil s poukazom na § 221 ods. písm. e/ OSP.

Krajský súd tretím výrokom svojho rozsudku zastavil konanie vo veci rozhodnutia odporkyne č. 2 zo dňa 12.8.2011 o znížení vdovského dôchodku od 18.12.2010 na sumu 91,80 € mesačne dôvodiac, že toto rozhodnutie bolo odporkyňou zrušené rozhodnutím zo dňa 18.10.2011. Navrhovateľka tvrdila, že rozhodnutie zo dňa 18.10.2011 jej doručené nebolo. Zo spisu krajského súdu však vyplýva, že rozhodnutie č. 2 zo dňa 12.8.2011 bolo skutočne zrušené rozhodnutím zo dňa 18.10.2011 a toto zrušujúce rozhodnutie bolo dňa 6.12.2011 odstúpené na expedovanie. Z tohto dôvodu krajský súd správne konanie zastavil a s týmto výrokom sa stotožnil aj súd odvolací, nakoľko po zrušení rozhodnutia č. 2 zo dňa 12.8.2011 ho už nebolo možné preskúmať. Preto odvolací súd potvrdil tento výrok rozsudku krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP.

Vo vzťahu k trovám konania musel odvolací súd zmeniť výrok krajského súdu z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutia odporkyne potvrdil. Navrhovateľka teda v prvostupňovom konaní nebola úspešná a preto musel odvolací súd s poukazom na § 224 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP zmeniť výrok krajského súdu o trovách konania tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal. Námietky navrhovateľky týkajúce sa trov konania odvolací súd nemohol zohľadniť. (Treba však dodať, že argumentácia navrhovateľky nebola správna, nakoľko je rozdiel medzi tarifnou odmenou a tarifnou hodnotou veci a na preskúmvacie konanie, v ktorom sa odmena za právne úkony stanovuje bez ohľadu na hodnotu veci, nemožno aplikovať zvýšenie odmeny podľa § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Odporkyni zákon priznanie trov konania neumožňuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1, § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke trovy konania nepriznal. Odvolací súd zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. e/ OSP druhý výrok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne zo dňa 27.4.2011 v spojení s rozhodnutím zo dňa 28.10.2011, čoho sa domáhala aj samotná navrhovateľka vo svojom odvolaní, avšak

odvolací súd by tak rozhodol aj bez návrhu navrhovateľky, keďže týmto výrokom krajský súd prekročil rámec návrhu. Nemožno tak ustáliť, že navrhovateľka mala v konaní čo i len čiastočný úspech. Úspešnej odporkyni, ktorá tiež podala odvolanie, zákon priznanie trov konania neumožňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. októbra 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová